

1976

ΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Κ. Β. BRUNSWIK

Δημοσιευθείσα ἐν τῷ «Ἀνατολικῷ Ταχυδρομίῳ»

Μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ

Σ. Β. ΒΕΝΤΟΥΡΑ

τῆ προήχῃ τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ Χάτι Σερῆρ 12 Φεβρουαρίου 1856.

Τιμᾶται ἀντὶ 1/4 Μετζίτιου

Πρὸς ὄφελος τῶν ἐκ τῆς ἐν Βασιλῆϊ προχαϊᾶς παθόντων

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1874.

ΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Κ. Β. BRUNSWIK

Δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ «Ἀνατολικῷ Ταχυδρόμῳ»

Μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ

Σ. Β. ΒΕΝΤΟΥΡΑ

τῆ προθήκη τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Χάτι Σερίφ 12 Ῥαμαζάν 1256.

Τιμᾶται ἀντὶ 1)4 Μετζιτίου

Ἡρὸς ὄφελος τῶν ἐκ τῆς ἐν Βαλατᾷ πυρκαϊᾶς παθόντων

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

1874.

ΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΤΑΙ

ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ.

Τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν δημοσιευθεῖσαν κατὰ πρώτην φοράν εἰς τὸν Ἀνατολικὸν Τύπον τῆς 30 Ἀπριλίου 1859, ἀνεδημοσιεύσαμεν τὴν 10 Μαΐου 1872, ἐν καιρῷ τῶν ἐνεκεν τῆς ἀπωλείας γραικοῦ τινος παιδὸς ἐπισυμβασῶν ταραχῶν, οὗτινος τὸν θάνατον ἀνυπόστατός τις πρόληψις ἀπέδιδε τοῖς Ἑβραίοις.

Ἐπειδὴ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐνεκεν τοῦ θανάτου παιδίου τινὸς Γραικοῦ, προξενηθεὶς θόρυβος μένει ἀνεξήγητος, ἐπομένως τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος πρόληψις ἀπέχει τοῦ νὰ ἐξασθενησθῇ, κρίνομεν ὠφέλιμον ἵνα θέσωμεν ἐκ νέου ἐνώπιον τοῦ καινοῦ, τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Brunswik.

Ζώσης πραγματικότητος οὔσης, ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν συγγραφέα αὐτῆς.

Κύριε ἀρχισυντάκτα τοῦ Ἀνατολικοῦ Τύπου.

Ἡ δολοφονία τοῦ ἐν Σμύρῃνῃ δυστυχοῦς Her-
bolte ἀνεπόλησεν εἰς τινὰ πνεύματα ἀρ-
χαιοτάτην τινὰ κατηγορίαν. Καί τοι πολλάκις
καταδικασθεῖσα ἡ κατηγορία αὕτη ἔχει τὸ
λυπηρὸν προτέρημα τοῦ νὰ ἦναι τοσοῦτον ἐρρι-
ζωμένη εἰς τὰς ἀμαθεῖς ομάδας πόλεων τινων,
ὥστε ἄνθρωποι νοήμονες καὶ πεπαιδευμένοι οὓς
ἐγνώρισαν ἔλαβον ὡς ἐπιχείρημα τὴν παράδο-
σιν ταύτην ὅπως νομιμοποιήσωσιν μυθολογή-
ματα εἰς ἀγανάκτησιν κινοῦντα ὡς οὐ πρὸ
πολλοῦ συνέβαινε ἐν Γαλαζίῳ, ὅτε συρφετὸς
ξένων ναυτῶν ἐλάμβανε τὴν πρόφασιν ταύτην
ἵνα καλύψῃ τὰς ἀρπαγὰς αὐτοῦ καὶ φρικτὰς
ὀμότητας.

Τὰ δικαστήρια θέλουσι καταδικάσει τοὺς
τελευταίους τούτους, παραδειγματικὴ δ' ἀναμ-
φιβόλως ποινὴ ἐπιβληθήσεται αὐτοῖς. Οἱ πρῶ-
τοι ὅμως θέλουσι μένει ἀδικαιολόγητοι ἐνώ-
πιον παντὸς δικαστηρίου, διότι πιστεύουσιν εἰς
τοὺς ἐλεεινοτέρους παραλογισμούς. Ἡδυνάμεθα
μάλιστα ν' ἀφήσωμεν αὐτοὺς ἡσύχους ἐν
τῇ αὐτῶν ἀπάτῃ, ἐὰν ἡ γνώμη αὐτῶν διαδι-

δομένη ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, παρουσία μάλι-
στα τοῦ τυχόντος, δὲν ἐπέβαλε τὸ καθήκον
παντὶ Ἰσραηλίτῃ ἐν ἀποκρούσῃ δημοσίᾳ τὰς
αἰσχρὰς συκοφαντίας, ἐνόχους τῶν ὁποίων
καθιστᾶ αὐτοὺς ἡ τυφλὴ αὐτῶν πίστις.

Ὅπως καταστήσωμεν τοὺς ἐναντίους ἡμῶν
εὐαίσθητοτέρους πρὸς τὸ κακὸν ὅπερ πράττου-
σι παραδεχόμενοι καὶ ἐπαναλαμβάνοντες ὅτι
οἱ Ἰσραηλιῖται ἔχουσιν ἀνάγκην χριστιανικοῦ
αἵματος διὰ τὸ Πάσχα, ἅς ἀλλάξωμεν πρὸς
στιγμὴν τὴν ὁ διαδραματίζομεν μέρος, καὶ ἅς
ὑποθέσωμεν ὅτι ἐκ μέσου ἄλλου τινὸς θρη-
σκευματος ἡ κατηγορία αὕτη ἐκσφενδονίζεται
κατὰ τῶν Χριστιανῶν.

Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν θέλουσι
πιστεύσει τὴν ὑπαρξίν τῆς κατηγορίας ταύτης;

Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι θέλουσιν ὑπερασπίσει
τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς θρησκείας αὐτῶν, καὶ
τὴν σωτηρίαν τῶν αὐτῶν ἀτόμων κατ' ἀτιμίας
τοιαύτης, καὶ κατὰ τῶν δυστυχημάτων ἀ-
τινα ἡ καταδίωξις τοῦ ὄχλου ἢ αἱ δικαστικαὶ
βάσανοι ἐνεκα τῆς συκοφαντίας ταύτης ἠδύ-
ναντο νὰ συνεπιφέρωσι; Δὲν εἶναι ἐπὶ τέλους ἀ-
ληθὲς, ὅτι ὅπως ὑπερασπίσωσιν ἑαυτοὺς θέλου-
σιν εἶπει πρὸς τοὺς ἑαυτῶν δικαστὰς καὶ κα-
τηγόρους!

Ἐπὶ τίνι βάσει στηρίζεται ἡ κατηγορία ἡμῶν;

Πῶποτε τὸ γεγονός τοῦτο δὲν ἀπεδείχθη, μολονότι ἀκριβῶς ἠρευνήσατε, αἱ δὲ διὰ τῶν βασάνων ἀποσπώμεναι ὁμολογίαι δὲν σχηματίζουσι μαρτυρίας. Ἐχετε ἠθικὰς ἀποδείξεις; Ἴδου ἡ ἁγία ἡμῶν Βίβλος, ἴδου αἱ ἀποφάσεις τῶν συνεδρίων ἡμῶν καὶ συνόδων, ἴδου αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ διατάγματα τῶν ὑμετέρων Παπῶν· ματαίως θέλετε ζητήσῃ τὸ παραμικρὸν στήριγμα τῶν κατηγοριῶν ἡμῶν. Οὐδὲν ἄλλο τότε ὑπολείπεται ὑμῖν εἰπεῖν, ἢ ὅτι εἶναι μυστήρια παραδεδομένα ὑπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν διὰ προφορικῆς παραδόσεως. Καὶ ἐπὶ τούτου εἰσέτι θέλομεν ἀπαντήσῃ. Ἐάν τι πατροπαράδοτον μυστήριον ἐπέβαλλε πράξεις τοιούτου εἶδους, ὠφειλον νὰ βεβαιωθῶσι καὶ ἀποδειχθῶσι πλεόν ἢ ἅπαξ, διότι αἱ οἰκίαι ἡμῶν εἰσὶν ἀναμεμιγμένα ταῖς ὑμετέραις, αἱ θύραι τῶν ναῶν ἡμῶν εἰσὶν ἠνεωγμένα εἰς ὅποιαν δήποτε ὥραν τοῖς πᾶσιν· συνήθως ἔχομεν ὑπηρέτας ἀνήκοντας εἰς τὴν θρησκείαν ὑμῶν οἵτινες δύνανται νὰ σᾶς πληροφορήσωσιν. Ἡμεῖς λυπούμεθα διὰ τὴν λειποταξίαν καὶ τὴν ἀποστασίαν διαφόρων ἐξ ἡμῶν, καὶ μόνον τοῦτο ἐλλείπουσιν

ὑμῖν οἱ μάρτυρες. Ἄλλη προφανὴς ἀπόδειξις τῆς μὴ παραδόσεως τοῦ μυστηρίου τούτου τῇ πατροπαράδοσει εἶναι ὅτι ἡ πατροπαράδοσις δὲν δύναται νὰ διατελῇ εἰς ῥητὴν ἀντίφασιν μετὰ τοῦ γραπτοῦ νόμου. Τί ἐναντιώτερον ὄθεν ἢ ἡ τελετὴ δι' ἣν ἐλέγχουσιν ἡμᾶς;

Εἶναι ἤδη καιρὸς ἵνα παρατηρήσω τοῖς ἀναγνώσταις ὑμῶν ὅτι ἡ κατηγορία καὶ ἡ ὑπεράσπισις ἦν ἐντεῦθεν ὑποτιθέμεθα δὲν εἶναι ματαία τις ὑπόθεσις. Θέλομεν ἐκπλήξῃ ἴσως τοὺς πρὸς οὓς ἀπευθύνομεν τὸ ἄρθρον τοῦτο, βεβαιοῦντες αὐτοὺς ὅτι ἐδιδάξαμεν ἀνωθι ἱστορικὸν μάθημα καὶ οὐχὶ ἀπλῆν ὑπόθεσιν.

Ναὶ, τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἐκσφενδονιζομένη κατὰ τῶν Χριστιανῶν κατηγορία, τοιαύτη πρὸς τούτοις ὑπῆρξεν ἡ ὑπεράσπισις αὐτῶν. Ἐνῶ οὗτοι ἔζων πεπεισμένοι ἐν τῷ Ῥωμαϊκῷ κράτει, οἱ περικυκλοῦντες αὐτοὺς ἐθνικοὶ κατηγοροῦν αὐτοὺς δημοσίᾳ ἐπὶ ἀνθρωποφάγια καὶ καννιβαλισμῶ, ἐπὶ ἐνιαυσία ἀνθρωποθυσία δι' ἀνάγκας τῶν τοῦ Πάσχα τελετῶν· ὁ ἅγιος Ἰουστίνος τότε, ὁ Ἀθηναγόρας καὶ ὁ Τερτυλλιανός, διηύθυνον ἀλληλοδιαδόχως πότε μὲν πρὸς τὴν γερουσίαν, πότε δὲ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἀναφορὰς πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ὁμο-

SISMANOGLIO
MEGARD

θρήσκων αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄνωθι ἐπιχειρημάτων βασιζόμενας.

Ἴδου ἡ ἀληθὴς καταγωγή τῆς κατηγορίας ταύτης, δυνάμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν παρρησία μετὰ τῆς ἱστορίας: Οἱ καταδιωκόμενοι χριστιανοὶ κατήντησαν διώκται. Ἐγίγνωσκον ἐκ τῆς πικρᾶς πείρας τὰς λύπας ἃς ἡ κατηγορία αὕτη ἐπροξένησεν αὐτοῖς, ἔσπευσαν ὅθεν νὰ διατηρήσωσιν αὐτάς, πλάσαντες καὶ ἄλλας τοῦ αὐτοῦ εἴδους κατὰ τῶν πρὸ ὀλίγου ἀντιζήλων των Ἰσραηλιτῶν. Μετ' ὀλίγους αἰῶνας ὁ χριστιανισμὸς ἀνέβη ἐπὶ τῶν τῆς Εὐρώπης θρόνων.

Δὲν ἦτο πλέον τότε ὁ ἀνταγωνισμὸς, ἀλλ' ἡ μυσαρότερα βαρβαρότης ἡ ὠθοῦσα τοὺς χριστιανοὺς γενομένους λαοὺς κατὰ τῶν δυστυχῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἡ καταδρομὴ ἐξετάθη ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε, τῆς Ῥώμης συγκινηθείσης, οἱ Πάπαι ἐφαίνοντο προστατεύοντες τοὺς Ἰσραηλίτας.

Ἡδυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαφόρους Πάπας ἐπιπλήττοντας τοὺς ἐπισκόπους καὶ αὐτοὺς τοὺς Βασιλεῖς.

Πολὺ χειροτέρα ὑπῆρξεν ἡ τύχη τῶν Ἰσραηλιτῶν κατὰ τὸν 13 αἰῶνα. Πρὸ πάντων τότε αἱ ἐπὶ βρεφοκτονία κατηγορίαι ἔλαβον μεγα-

λειτέραν ἔκτασιν, καθόσον αὐταὶ ἐνέπλεκον ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ δίκῃ πόλεις ὀλοκλήρους καὶ σημαντικὰς περιουσίας.

Ἄλλ' ὁ ἐμὸς σκοπὸς δὲν εἶναι ἡ ἱστορικὴ περιγραφή τῶν ἐν γένει καταδρομῶν· δὲν θέλω διαπραγματευθῆ εἰμὴ περὶ τοῦ αἵματος τοῦ Πάσχα καὶ δὲν θέλω διαπραγματευθῆ τοῦτο εἰμὴ μετὰ τῶν ἀνδρῶν οἵτινες σφίγγοντες ἡμῶν τὴν χεῖρα κατηγοροῦσιν ἡμᾶς ἐπὶ ἀνθρωποφαγία καὶ μετὰ τῶν φανταζομένων ὅτι ἀνεξίθρησκείας ἔργον ποιοῦνται χαιρετῶντες ἡμᾶς, ἐνῶ τὴν ἡμετέραν θρησκείαν κατηγοροῦσιν.

Ἐρωτῶ νῦν αὐτοὺς. Ὅποιον μεταξὺ τῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν πρώτων χριστιανῶν τεθέντων ἐπιχειρημάτων ὑπὸ τοῦ Ἀγ. Ἰουστίνου τοῦ μάρτυρος, τοῦ Ἀθηναγόρα, τοῦ τῶν Χριστιανῶν φιλοσόφου, καὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ χριστιανισμοῦ ἀπολογουμένου Τερτυλλιανοῦ, ὁποῖον τὸ μὴ διατηροῦν καθ' ὅλα τὴν ἑαυτοῦ ἰσχὺν ὑπὲρ τῶν Ἰσραηλιτῶν; Εἰς τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ τῆς νομοθεσίας τοῦ Μωϋσέως καὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ 13 αἰῶνων οἱ Ἰσραηλίται ἐτέλεσαν τὸ πάσχα αὐτῶν· τίνι τρόπῳ ἠδύνατο νὰ μεταχειρισθῶσιν αἷμα Χριστιανικόν;

Τότε δὲν ὑπῆρχον Χριστιανοί. Πολὺ περισσότερον μάλιστα ἀφοῦ ἡ θρησκεία αὐτῶν, αἱ

ἐν τῷ Ταλμουδ διδάχθεται παραδόσεις ἐνίσχυσαν τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ αἵματος εἰς τὸ ὕστατον σημεῖον. Ἡ ἐπαλήθευσις τούτων πάντων εἶναι εὐκόλος. Ἡ θρησκευτικὴ ἡμῶν φιλολογία μετεφράσθη λατινιστί, ἐξ ἄλλου δὲ ἢ τε ἑβραϊκὴ καὶ ἢ χαλδαϊκὴ γλῶσσα δὲν ἀποτελεῖ πλέον μυστήριον παρά τοῖς πλείστοις τῶν σοφῶν Χριστιανῶν.

Ἄλλ' οὐδὲ βαπτισθέντες Ἰσραηλιῖται ἐλλείπουσιν, οἵτινες σηνήθως οὐδόλως διατελοῦσι φιλικώτατα πρὸς τοὺς πρώην αὐτῶν ὁμοθρήσκους, καὶ οἵτινες θὰ ἐνόμιζον ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς ζῆλον ποιούμενοι νὰ καταμηνύσωσιν ὅ,τι ἐναντίον αὐτῶν ἐγίγνωσκον. Καὶ μόνον τοῦτο, οὐδεμίαν ἀπόδειξιν οὐδὲν τεκμήριον ἐπιτρέπει τὴν ὑπόθεσιν παραμικρᾶς πιθανότητος.

Δύνασθε ν' ἀναφέρητε γεγονότα ἐναντίον ἡμῶν; Συνήθως, φεῦ! οἱ Ἰσραηλιῖται καταδικάσθησαν εἰς θάνατον, ἐδημεύθησαν αἱ αὐτῶν περιουσίαι, εἴτε ἄνευ δίκης ὑπὸ τοῦ ὄχλου ἐθανατώθησαν, ἐνῶ οὐδέποτε ἐκ τῶν προηγουμένων δικαστικῶν καταδικῶν καὶ θανατωμάτων ἀπεδείχθη ἄλλο τί ἢ ἡ μηδαμινότης τῆς κατηγορίας ταύτης καὶ τοσούτων ἄλλων, αἵτινες πρόφρασις τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐχρησίμευσαν. Ἐδηλητηρίασαν ἴσως οἱ Ἑβραῖοι τὰς

πηγὰς ἐπὶ τοῦ λοιμοῦ τοῦ ἔτους 1348; οἱ πρὸς οὗς ἀπευθύνομαι νοήμονες δὲν θέλουσιν ὑποστηρίξει τὸ ἀνόητον τοῦτο θέμα, καὶ μόνον τοῦτο πόσοι Ἰσραηλιῖται κατεσφάγησαν ἐπὶ τῇ ἀδικῶ ταύτῃ μομφῇ!

Τὴν ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς Ῥώμης ἐκσφονδονίζομένην κατὰ τῶν Χριστιανῶν τερατώδη κατηγορίαν ἀκολουθεῖ ἐκσφονδονίζουσα ἡ Χριστιανικὴ καταστᾶσα Ῥώμη κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν. Οἱ Πάπαι ὑπερασπίζουσι, προστατεύουσι τὰ θύματα. Ἡ κατηγορία μεταβαίνει ἐκεῖθεν ἐν Ἰσπανίᾳ, ὅθεν ἡ ἱερεξέτασις καὶ οἱ Ἰησοῦται ἐπιβάλλουσι νόμον τοῖς Πάπαις μὴ σεβόμενοι οὐδαμῶς τοὺς ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων ποντιφικῶν ἐκδιδομένους ὑπὲρ τῶν Ἰσραηλιτῶν προστατευτικούς νόμους. Ἐξέρχεται ἐκ τῆς Ἰσπανίας μετὰ τῶν ἐξορίστων Ἑβραίων καὶ δεικνύεται θερμοτάτη ἐν Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ, Πολωνίᾳ κλ. Ἐν Γαλλίᾳ δὲν τολμᾷ νὰ προσβάλλῃ πλέον μετὰ τὴν τῶν φώτων βασιλείαν, καὶ οὐδεμίαν ἐφημερίδα ὑπάρχει μὴ καταπολεμοῦσα τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος συκοφαντίαν. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 17 αἰῶνος, ὁ Ἀββὰ Φλερί κρίνει τὰς κατηγορίας ταύτας ἀναξίας συζητήσεως ἢ ἀποκρούσεως ἐν σοβαρῷ συγγράμματι.

Προηγουμένως ὁ Πάπας Οὐρβανὸς ὁ Δ' εἶχε μεσολαβήσει ὑπὲρ τῶν Ἑβραίων τῆς Πολωνίας αἰείποτε κατατρεχομένων διὰ τῶν ἰδίων προφάσεων. Κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα, Ἑβραῖός τις Πολωνός, ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ, ἔσχε τὴν εὐγενῆ ἰδέαν τοῦ νὰ μεταβῇ ἐν Ῥώμῃ καὶ ἰκετεύσῃ τὸν Πάπαν Βενέδικτον ΙΔ' ὅπως ἐνεργήσῃ ἐξέτασιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ὁμολογητέον πρὸς τιμὴν τοῦ Πάπα τούτου ὅτι δεχθεὶς τὴν αἴτησιν ταύτην μετ' ἀγαθότητος ἐσχημάτισε πάραυτα τρεῖς ἐπιτροπὰς, ἐπιφορτισθείσας ἵνα σπουδάσωσι τὰ βιβλία καὶ χειρόγραφα τῶν Ἑβραίων. Ἄπαντα τὰ μέλη τῶν τριῶν τούτων ἐπιτροπῶν ἀνῆκον εἰς τὸ ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς πίστεως σωματεῖον. Αἱ σπουδαὶ διήρκεσαν πολλὰ ἔτη, ἔληξαν δὲ διὰ τριῶν ἐκθέσεων, ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τῶν τριῶν ἐπιτροπῶν καὶ ὁμοφώνως ὁμολογουσῶν τὸν παραλογισμὸν τῆς κατηγορίας. Τιοιουτοτρόπως Κλήμης ὁ ΙΓ' ὁ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο διαδεχθεὶς τὸν Βενέδικτον εἰς τὸν Παπικὸν θρόνον ἐπεφόρτισε τὸν πρέσβυν Βισκόντην ὅπως ἀνακοινώσῃ τὴν γνώμην τῆς Αὐτοῦ Ἀγιότητος τῇ πολωνικῇ αὐλῇ. Ἐν τούτοις ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος κατηγορία ἐξορισθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλίας, Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας ἀνεφάνη ἐν

Ῥωσσία. Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐχθροὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἠλπιζον ὅτι θὰ εὕρωσιν ἐν ταῖς θρησκευτικαῖς διαθέσεσι τοῦ τότε αὐτοκράτορος Νικολάου, καὶ ἐν τῇ ἀμαθείᾳ τοῦ κατοικοῦντος τὸν τόπον λαοῦ, κραταιοτάτους βοηθοὺς ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐγκληματικῶν αὐτῶν σχεδίων, ἀλλὰ διεψεύσθησαν αἱ αὐτῶν ἐλπίδες, διότι τῆς κατηγορίας ταύτης μόλις εἰς τὰ δικαστήρια κοινοποιηθείσης ὑπὸ ἀφανστέρων προσώπων, ὁ αὐτοκράτωρ προσεκάλεσεν ἐπιτροπὴν ἵνα σπουδάσῃ τὰ Ἑβραϊκὰ βιβλία καὶ χειρόγραφα. Τὸ πρῶτον τῇ ἐπιτροπῇ τεθὲν ζήτημα εἶχεν οὕτω διατυπωθῆ. “Οἱ Ἑβραῖοι ἐν „γένει, εἴτε μία ἐκ τῶν αἱρέσεων αὐτῶν ὡς οἱ „Χασιδὶ μ. π.χ. ἐν μέρει, μεταχειρίζονται εἰς „τὰς τελετὰς αὐτῶν αἷμα Χριστιανικὸν ἢ ἐ„φθῶν Χριστιανῶν ;”

Ἡ ἔνορκος αὕτη ἐπιτροπὴ διὰ δεδικαιολογιμένης ἐκθέσεως ἀπεφήνατο οὕτως·

Ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι ἐλλειπῆς πάσης βάσεως, ὥστε δὲν χρίτομεν αὐτὴν οὐδεὸς λόγου ἀξίαν.

Ἐκτοτε οἱ Ῥῶσοι Ἰσραηλιταὶ δὲν κινδυνεύουσι νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἀδίκος αὕτη κατηγορία.

Ἄλλ' ὁ φανατισμὸς τινῶν δὲν εἶχεν ὀλοτελῶς τελειώσει.

Ἐξορισθεὶς ἐκ τῆς Εὐρώπης, μετηνάστευσεν ἐν Ἀσίᾳ ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ τότε κατεχομένη Συρίᾳ ἐν Δαμασκῶ. Ἡ ἀπώλεια τοῦ Π. Θωμᾶ καὶ ὑπηρετοῦ αὐτοῦ, συνεπέφερον τὰς βασάνους εἰς πλείονας γέροντας καὶ εἰς ἑκατοντάδα ἑβραϊσπαίδων. Ὁ ἐν Εὐρώπῃ τύπος καὶ αἱ βουλαὶ συνεκινήθησαν, ἀλλὰ πρὸ πάντων οἱ ἀπανταχοῦ Ἰσραηλῖται, μετὰ τῶν Δαμασκηνῶν θρησκευτικῶς συγκατηγορούμενοι, ἐσχημάτισαν ἐπιτροπὰς εἰς τὰς μεγάλας αὐτῶν ἐστίας, καὶ κατὰ τὸν Αὐγούστον τοῦ ἔτους 1840, οἱ Κ. Κ. Μοντεφιῶρ καὶ Λεῦβ ἐκ Λονδίνου καὶ οἱ Κ. Κ. Κρεμιέ καὶ Μουνκ, ἐκ Παρισίων, μετέβησαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὅθεν εὗρον ἤδη ἐπιτροπὴν ἐξ Εὐρωπαϊῶν προξένων, ἐπίτηδες κατὰ διαταγὴν τοῦ ἀντιβασιλέως σχηματισθεῖσαν. Ὀλίγον πρὶν ἢ παρέλθῃ ὀλόκληρος μὴν ἀπὸ τῆς αὐτῶν ἀφίξεως ἐπέτυχον φερμάτιον διατάσσον τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἐν Δαμασκῶ συλληφθέντων καὶ φυλακισθέντων Ἑβραίων.

Ἐν ταῖς περὶ Τουρκίας ἐπιστολαῖς αὐτοῦ, ὁ Ubicini διηγεῖται ὅτι ὁ γραμματεὺς τοῦ ἀντιβασιλέως δίδων τοῖς Κ.Κ. Κρεμιέ καὶ Μοντεφιῶρ ἀντίγραφον τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος διατάγματος προσέθετεν· “ Αἱ πολιτικαὶ περι-

„στάσεις δὲν ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν νὰ ὑποβάλω-
„μεν εἰς αὐστηρὰν ἐξέτασιν τὴν διαγωγὴν τῶν
„τοπικῶν ἀρχῶν· εὐαρεστήθητε ὅθεν, κύριοι,
„ν’ ἀρκεσθῆτε ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ διά-
„ταγμα τοῦτο, ὅπερ οὐ χαριζόμενοι ἐξέδομεν,
„ἀλλὰ δικαιοσύνην ποιούμενοι καὶ δυνάμει
„τῶν ἐπὶ τόπου ληφθεισῶν πληροφοριῶν, „.

Σχεδὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἡ ἀπώλεια παιδίου τινὸς Γραικοῦ ἐν τῇ νήσῳ Ῥόδῳ ἐπρομήθευσε τοῖς φανατικοῖς νέαν εὐκαιρίαν πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς κατὰ τῶν Ἑβραίων ἔχθρας αὐτῶν. Εὐτυχῶς ἡ Ὑψηλὴ Πύλη δὲν ἤργησε νὰ πληροφορηθῆ περὶ τοῦ συμβάντος, καὶ ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἐξέδωκεν ἀπόφασιν διὰ τῆς ὁποίας οἱ Ἑβραῖοι ἠθλώθησαν, μετὰ πλήρους καὶ ἀκριβοῦς ἐξετάσεως τῆς ὑπὸ τῶν Γραικῶν ἐναντίον αὐτῶν κατηγορίας, ὅτι ἤρπασαν νῶϊθεν νέον τινὰ Γραικὸν μὲ πρόθεσιν ἵνα, θυσιάσαντες αὐτὸν, μεταχειρισθῶσι τὸ αἷμα αὐτοῦ εἰς τὸ Πάσχα των.

Καὶ ἡ Ὑψηλὴ Πύλη συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἀνάλογον τῶν προηγουμένων, συγκροτουμένην ἐξ ἀνδρῶν πεπαιδευμένων, καὶ τὴν Ἑβραϊκὴν θεολογίαν σπουδασάντων.

Τοῦ ἀποτελέσματος τῆς νέας ταύτης ἐρεύνης ὑπὲρ τῶν Ἑβραίων ὄντος, ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου ἐδημοσίευσεν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 Ῥαμαζάν 1256, ἢ τοῖς 6 Νοεμβρίου 1840, διάταγμα συνοδευόμενον ὑπὸ αὐτοκρατορικοῦ Χάτι Σεριφίου καταδικάζον διὰ τῶν αὐστηροτέρων ποινῶν τὴν ἐπανάληψιν τῶν κατὰ τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους Ἑβραίων καταδρομῶν. Ἡ μετάφρασις τοῦ ἐγγράφου τούτου ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς περὶ Τουρκίας ἐπιστολάς τοῦ Ubicini (Τόμ. 2 Σελ. 463. Ὅρα ἐν τέλει τοῦ παρόντος φυλλαδίου).

Πλείστην χαρὰν ἐνεποίησεν τοῖς Ἰσραηλίταις καὶ τοῖς πολεμίοις τῆς ἐναντίον ἡμῶν προλήψεως ἢ καταδίωξης καὶ ἐξαφάνισης τῆς κατηγορίας ταύτης, ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀπάσης καὶ ἐξ αὐτῆς ἀκόμη τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας. Ἀλλ' ἐνθάδε ἡ δικαιοσύνη τοῦ κράτους δὲν ἔσχε μεγάλην ἐπὶ τοῦ λαοῦ ἐπιρροήν, ἐπὶ λαοῦ εἰωθότος ἵνα τυφλῶς πιστεύῃ, ὅτι οἱ πρόγονοι αὐτοῦ ἐπίστευσαν, καὶ ὅτι κάμνουν αὐτὸν νὰ πιστεύσῃ, ἐὰν ὅχι δι' ἄλλο ἢ εὐσπλαγχνίας χάριν οφείλοντες νὰ τὸν φωτίσωσιν.

Ἐχρηματίσαμεν ἡμεῖς αὐτοὶ πρὸ τριῶν ἐτῶν μάρτυρες παρομοίου τινὸς σκανδάλου ἐν

Τζιβαλῆ, ὅθεν ἀπηντήσαμεν μερικοὺς οἴτινες πόρρω τοῦ νὰ ᾧσιν ὑπὲρ ἡμῶν, καθὼς ἠλπίζομεν, διηγούντο ὡς ἀληθείας πρὸς τὸν λαόν, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οὐδὲ κὰν ὡς πιθανὸν ὤφειλον νὰ πιστεύωσιν.

Εὐτυχῶς ἡ ταπεινὴ ἡμῶν καὶ ἀποσπασματὸς τινος Γαλλικοῦ στρατοῦ ἐπέμβασις ἠδυνήθη νὰ προφυλάξῃ τοὺς Ἑβραίους τῆς συνοικίας ταύτης ἀπὸ πάσης περαιτέρω κακοποιήσεως. Τιμηθεὶς διὰ θερμότητος ὑποδοχῆς ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ κυρ. Θουβενέλ καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Ὑψ. Πύλης, διὰ τῆς ἐνεργητικῆς συμπράξεως τοῦ ἀποθανόντος Μ. Α. Δὲ Κάστρο ὡς καὶ διὰ τῆς συνδρομῆς τῆς ἀστυνομίας, ἠδυνήθημεν μετὰ δύο ὥρων ἐρεύνας, νὰ εὐρώμεν τὸ παιδίον ὅπερ ἐλέγετο ἀφημαγμένον, καὶ φονευμένον ὑπὸ τῶν Ἑβραίων ἐν ἀρίστη καταστάσει, παίζον εἰς τὸ οἶκημα τοῦ θείου αὐτοῦ εἰς συνοικίαντινὰ μεμακρυσμένην τῆς πόλεως.

Καὶ ἐν τούτοις μεθ' ὅλα τ' ἀποτελεσματικὰ ταῦτα γεγονότα, εὐρεθέντος τοῦ πτώματος δυστυχοῦς τινος Γάλλου ἐν τινὶ Ἰσραηλιτικῇ συνοικίᾳ τῆς Σμύρνης, εἶπον ὅτι ἐχρησίμευσε καὶ οὗτος εἰς βρῶσιν διὰ τὸ Πάσχα αὐτῶν.

Μεθ' ὅλας τὰς διαφεύσεις ταύτας ἡ τύρβη τῶν ἐν Γαλαζίῳ ξένων κακούργων τῶν τελούντων

τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Ἰουστίνου μάρτυρος, λεηλατοῦσα καὶ κακοποιοῦσα τοὺς Ἑβραίους, εὐρίσκει ἄνδρας εὐδιαθέτους ἵνα δικαιολογήσωσιν αὐτοὺς, εὐρίσκει ὑπὲρ αὐτῆς ἀπολογουμένους. Εὐχόμεθα ὅπως ἀνακρίσεως γενομένης ἐπὶ τῶν δύο τούτων ἀνοσιουργημάτων ἀνακακαλυφθῶσιν οἱ ἀληθῶς ἔνοχοι, καὶ ἀθωωθῆ ἄλλοι μίᾳ θρησκείᾳ, ὑπὲρ ποτε ἀνάγκην ἔχουσα ὑπερασπίσεως κατὰ τῆς πλάνης ταύτης.

Παρακαλῶν ὑμᾶς, Κ. Συντάκτα, νὰ ξενίσητε τὴν παροῦσαν μου ἐν ταῖς στήλαις τοῦ προσεχοῦς φύλλου τῆς ἡμερηίδος σας, θέλω ἐπαναλάβει ὅ,τι ἔλεγεν ὁ Ἁγ. Ἰουστίνος πρὸς τὴν γερουσίαν τῆς Ῥώμης ἐν τῷ ἐπιλόγῳ τῆς ἑαυτοῦ ἀγορεύσεως ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν τῶν κατηγορουμένων ἐπὶ ἀνθρωποφαγία, καννιβαλισμῶ καὶ ἐνιαυσίῳ βρεφοκτονίᾳ διὰ τὴν τελετὴν τοῦ Πάσχα.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ἵνα δημοσιεύσαρτες τὴν ὑπεράσπισιν ἡμῶν περιβάλητε αὐτὴν διὰ τῆς ἐπιδοκιμασίας ὑμῶν, ὅπως ὁ κόσμος ἅπας πληροφορηθῆ περὶ τῆς διαγωγῆς ἡμῶν, καὶ ἐλευθερωθῆ ἐκ τῆς λεληθασμένης ταύτης ἰδέας, καὶ ἐκ τῆς τοῦ καλοῦ ἀγνοίας, ὅπως οἱ ἄνθρωποι ἐν γένει μάθωσι τὴν ἀλήθειαν· δέδοται γὰρ τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὴν ἀλήθειαν ἐκ τοῦ ψεύδους διακρίνειν.

ΦΙΡΜΑΝΙΟΝ

Ἐπὲρ τῶν Ἰσραηλιτῶν τῆς Τουρκίας ἐκδοθὲν
τῇ 12 τοῦ Ῥαμαζᾶν 1254 (6 Νοεμβρίου 1840 ε.ρ.).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΧΑΤΙ ΣΕΡΙΦ.

Αἰ ἐν τῷ παρόντι Φιρμανίῳ διαταγαὶ ἐκτελεσθήτωσαν.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Ἀρχαία τις πρόληψις ὑπῆρχε κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν. Οἱ ἀμαθεῖς ἐπίστευον ὅτι οἱ Ἑβραῖοι εἶχον τὸ ἔθιμον τῆς ἀνθρωποθυσίας, ἵνα μεταχειρίζωνται τὸ αἷμα εἰς τὰς τελετὰς τοῦ Πάσχα αὐτῶν. Συνεπεῖα τῆς ἰδέας ταύτης οἱ (ὑπήκοοι τοῦ ἡμετέρου κράτους) Ἑβραῖοι τῆς Δαμασκοῦ καὶ τῆς Ῥόδου, κατετρέθησαν, ὑπ' ἄλλων ἔθνων. Αἱ κατὰ τῶν Ἑβραίων ἱλασθεῖσαι συκοφανταίαι καὶ αἱ κακώσεις εἰς τὰς ὁποίας ἐξετέθησαν, ἔφθασαν μέχρι τοῦ ἡμετέρου αὐτοκρατορικοῦ θρόνου. Ἄλλ' οὐ πρὸ πολλοῦ Ἑβραῖοί τινες κάτοικοι τῆς νήσου Ῥόδου, κληθέντες εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰσήχθησαν εἰς δίκην καὶ ἐδικάσθησαν συμφώνως πρὸς τὴν νέαν νομοθεσίαν.

Τὸ ψευδὲς τῶν προσαπτομένων αὐτοῖς κατηγοριῶν ἐντελῶς ἀπεδείχθη ὅ,τι ἡ δίκαιος ἡσύνη καὶ ἡ ἰσότης ἀπῆται ἐγένετο ὑπὲρ αὐτῶν. Ἐκτὸς τούτου τὰ θρησκευτικὰ τῶν Ἑβραίων βιβλία, ὑπεβλήθησαν εἰς ἐξέ-

τασιν πεπαιδευμένων ἀνδρῶν εἰδημόνων τῆς θεολογικῆς αὐτῶν φιλολογίας.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀπηγορευμένη τοῖς Ἑβραίοις οὐ μόνον ἡ χρῆσις ἀνθρωπίνου, ἀλλὰ καὶ ἡ χρῆσις τοῦ αἵματος τῶν ζώων ἀπαγορεύεται αὐτοῖς.

Δι' ὅλα ταῦτα καὶ διὰ τὴν ἣν φέρομεν ἀγάπην πρὸς πάντας τοὺς ἡμετέρους ὑπηκόους, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιτρέψωμεν ἵνα τὸ Ἑβραϊκὸν ἔθνος (οὔτινος ἡ ἀθωότης ἐπὶ τῷ προσαπτομένῳ αὐτῷ κακουργήματι ἀνεγνωρίσθη) καταθλίβηται καὶ βασανίζηται ἕνεκεν κατηγοριῶν, οὐδεμίαν ἀρχὴν ἀληθείας ἔχουσῶν. Ἀλλ' ἡμεῖς θέλομεν συμφώνως πρὸς τὸ ἐν Γκιουλχανὲ δημοσιευθὲν Χάτι Σερίφ, ὅπως τὸ Ἑβραϊκὸν ἔθνος κέκτηται τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα καὶ χαίρη τὰ αὐτὰ προνόμια ὅσα παρεχωρήθησαν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα τῆ ἡμετέρα αὐθεπία ὑποκείμενα ἔθνη.

Τὸ Ἑβραϊκὸν ἔθνος θέλει προστατεύεσθαι καὶ ὑπερασπίζεσθαι, ὅπως δὲ τελέσωμεν τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐδόξαμεν τὰς θετικωτέρας διαταγὰς περὶ τῶν κατοικούντων εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ ἡμετέρου κράτους Ἑβραίων, ἵνα ἀπὸ τοῦδε προστατεύωνται καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι τῆς Ὑψ. Πύλης ὑπήκοοι καὶ ἵνα μηδεὶς ἐνοχλῆ αὐτοὺς δι' οἰουδήποτε τρόπου οὔτε ἐν τῇ ἐλευθερᾷ ἐξασκήσει τῆς ἑαυτῶν θρησκείας, οὔτε εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν καὶ ἡσυχίαν.

Κατὰ συνέπειαν τὸ παρὸν διάταγμα περιβεβλημένον διὰ τῆς ἀνωθεν ὑπογραφῆς ἡμῶν, καὶ πηγάζον ἐκ τοῦ ἡμετέρου αὐτοκρατορικοῦ γραφείου, ἐδόθη πρὸς τὸ Ἑβραϊκὸν ἔθνος, ὥστε ἀφοῦ λάβητε γνῶσιν τοῦ πα-

ρόντος διατάγματος ὑμεῖς, ἀρχηγοὶ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, θὰ ἔχητε μεγίστην προσοχὴν ἵνα συμμορφώσθε ἀκριβῶς εἰς ὅσα διαλαμβάνη καὶ ἵνα ἐμποδίζητε εἰς τὸ μέλλον νὰ γίνηται τι ἐναντίον τῶν διατάξεων αὐτοῦ, θὰ ἐγγράψητε αὐτὸ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ δικαστηρίου καὶ θέλετε ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἡμετέρων διαταγῶν καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἡμῶν θελήσεως.

Ἐδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 12 Ῥαμαζὰν 1256.
(6 Νοεμβρίου 1840 ε. ν).

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

SISMANOGGIO
MEGARO

SISMANOGLIO
MEGARÒ

50
~~50~~

SISMANOGLIO
MICCARO

09